

Sygn. akt I C 550/22 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

Protokolant: sekretarz sądowy Edyta Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2022 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa - Komendanta Głównego Policji w W.

przeciwko Powiatowi (...)

o zapłatę

utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Kwidzynie z dnia 29 września 2022 roku w całości.

sędzia Danuta Kozikowska

sygn. akt I C 550/22 upr.

UZASADNIENIE

Powód Skarb Państwa – Komendant Główny Policji w W. wnosił o zasądzenie od pozwanego Powiatu (...) kwoty 1.851,63 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 marca 2022 r. do dnia zapłaty. Powód wnosił nadto o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 21 maja 2020 r. w miejscowości T. na drodze powiatowej powiatu (...) nr (...) kierujący pojazdem Komendy Głównej Policji marki O. (...) nr rej. (...) funkcjonariusz (...) asp. A. P. najechał na uskok nawierzchni asfaltowej, gdzie prowadzone były roboty drogowe skutkiem czego uszkodzeniu uległa miska olejowa pojazdu. O zdarzeniu został powiadomiony bezpośredni przełożony, tj. Naczelnik Wydziału (...) oraz patrol policji referatu ruchu drogowego z KPP I., którzy ustalili, że okoliczności zdarzenia miały miejsce na terenie podległym KPP w S.. W związku z powyższym wezwano patrol z KPP w S.. Przybyły z KPP S. patrol ustalił okoliczności zdarzenia. Oględziny na miejscu zdarzenia wykazały brak oznakowania uskoku w asfalcie oraz brak innych oznaczeń w pasie drogowym o nierównościach i uskokach. Uszkodzeniu uległa miska olejowa i osłona silnika. Uszkodzony pojazd został odholowany do KPP I., a następnie przewieziony do naprawy do W.. Koszt naprawy samochodu wyniósł 1.851,63 zł i obejmował koszt uszkodzonych części samochodu, tj. miski olejowej. Powód zwracał się do pozwanego z wnioskiem o naprawienie szkody i zapłatę za naprawę uszkodzonego pojazdu. Pozwany nie kwestionował szkody ani jej wysokości, jednakże szkody tej nie naprawił. Poinformował tylko, że roszczenia należy kierować do wykonawcy robót drogowych zatrudnionego przez pozwanego, tj. do firmy (...) sp. z o.o. w P.. Pozwany jednak nie wykazał żadnym dokumentem okoliczności zlecenia wykonania robót drogowych wskazanemu wykonawcy ani nie przekazał żadnych dokumentów, z których by wynikało, kto i na jakiej podstawie był wykonawcą robót drogowych. Przekazano jedynie informację pisemną oraz decyzję U. o odmowie wypłaty odszkodowania. Niezależnie od tego

powód wezwał do zapłaty także wskazanego wykonawcę. Wskazany przez pozwanego wykonawca nie odpowiedział nigdy na skierowane do niego pisma i roszczenia, co wzbudziło u powoda wątpliwości co do prawidłowości i rzetelności przeprowadzonych postępowań likwidacyjnych dot. zgłoszonej pozwanemu przez powoda szkody. W tych okolicznościach odpowiedzialność za szkodę ponosić winien pozwany. Podmiot publiczny, jakim jest pozwany wydatkuje środki publiczne na podstawie umów zawieranych w trybie prawa zamówień publicznych i za pobraniem od kontrahenta zabezpieczenia należytego wykonania umowy. Pozwany jest więc w posiadaniu środków finansowych pobranych od wykonawcy na zabezpieczenie niewykonania lub nienależytego wykonania umowy oraz roszczeń z tytułu rękojmi za wady. Powód ponownie wezwał do zapłaty zarówno pozwanego, jak i wskazanego przez niego wykonawcę robót drogowych, ale żaden z tych podmiotów ani nie spełnił świadczenia, ani nie zajął jakiegokolwiek stanowiska w przedmiotowej sprawie. Wezwanie do mediacji i zapłaty pozwany otrzymał dnia 22 marca 2022 r. Powód wyznaczył w wezwaniu termin 7 dni na zapłatę od doręczenia wezwania. Termin ten upłynął w dniu 29 marca 2022 r. Pomimo upływu terminów płatności oraz wezwań do zapłaty i mediacji należności nie zostały zapłacone.

Pozwany Powiat (...) nie złożył odpowiedzi na pozew, nie zajmując merytorycznego stanowiska w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie wyrokiem zaocznym z dnia 29 września 2022 r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.851,63 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 marca 2022 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. Ponadto Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie kwotę 200 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony. Wyrokowi w punkcie 1. Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Pozwany Powiat (...) w terminie wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 29 września 2022 r., wnosząc o oddalenie względem niego powództwa w całości, uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Ponadto pozwany wniósł o zawiadomienie o toczącej się sprawie i wezwanie do udziału w sprawie (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. oraz (...) S.A. z siedzibą w Ł..

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że w jego ocenie roszczenie względem niego jest niezasadne, bowiem w chwili zdarzenia na ww. drodze były realizowane roboty budowlane przez firmę (...) sp. z o.o., a odcinek drogowy, na którym doszło do zdarzenia został przekazany protokołem przekazania placu budowy w dniu 13 marca 2020 r. i odebrany w dniu 12 sierpnia 2020 r. Ponadto powód w żadnej mierze nie wykazał, iż przyczyną wypadku, a w konsekwencji powstałej szkody było nieprawidłowe wykonywanie przez pozwanego zadań publicznych, czy to w zakresie nadzoru czy zastosowania niewłaściwej metody realizacji zadania. Odcinek drogi, na którym były prowadzone roboty budowlane był oznakowany znakami drogowymi: znak A-14 „roboty drogowe”, B-25 „zakaz wyprzedzania” i B-33 „ograniczenie prędkości do 50 km/h”. Pozwany dopełnił zatem obowiązków w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa na remontowanym odcinku drogi poprzez właściwe oznakowanie remontowanego odcinka drogi, wobec czego to na jej użytkownikach ciąży obowiązek zachowania należytej prędkości i szczególnej ostrożności podczas kierowania pojazdem mechanicznym, w szczególności gdy kierującym był funkcjonariusz Policji. W okresie przebudowy drogi nie było w tym miejscu żadnych innych zdarzeń tego rodzaju.

Sąd zawiadomił o toczącym się procesie i możliwości przyłączenia się do toczącego się postępowania na każdym etapie postępowania w charakterze interwenienta ubocznego (...) sp. z o.o. w P. oraz (...) S.A. w Ł..

Zawiadomienie zostało doręczone (...) sp. z o.o. w dniu 07 listopada 2022 r., natomiast (...) S.A. w dniu 12 grudnia 2022 r., jednakże do dnia zamknięcia rozprawy żaden z ww. podmiotów nie przystąpił do niniejszego procesu.

Powód w odpowiedzi na sprzeciw podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany Powiat (...) w dniu 11 marca 2020 r. jako zamawiający zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. jako wykonawcą umowę, której przedmiotem było wykonanie przedsięwzięcia pod nazwą „Przebudowa dróg powiatowych nr (...), w łącznym wymiarze 4,306 km w celu poprawy bezpieczeństwa i dostępności sieci drogowej (...)”.

Rozpoczęcie robót budowlanych zgodnie z ustaleniami umownymi miało nastąpić w ciągu 5 dni od dnia podpisania umowy, natomiast zakończenie robót budowlanych zaplanowano do 31 października 2020 r.

Przekazanie placu budowy wykonawcy nastąpiło w dniu 13 marca 2020 r.

Odbiór końcowy nastąpił w dniu 12 sierpnia 2020 r.

/dowód: umowa – k. 64 – 67 verte, protokół komisyjnego przekazania placu budowy i wprowadzenia na budowę – k. 6, protokół odbioru końcowego – k. 69/

Pozwany w okresie od 01 maja 2020 r. do 30 kwietnia 2021 r. był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności lub posiadania mienia w (...) S.A. z siedzibą w Ł..

/dowód: polisa nr (...) – k. 70/

W dniu 21 maja 2020 r. funkcjonariusze (...) Biura (...) w toku wykonywania czynności służbowych do sprawy (...) udali się do miejscowości T. (gmina S.). W trakcie przejazdu przez ww. miejscowość około godziny 14.20 – 14.30 doszło do zdarzenia polegającego na otarciu się miski olejowej policyjnego pojazdu służbowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o uskok nawierzchni asfaltowej zawierający wyrwę w wylewce, w wyniku czego nastąpiło uszkodzenie miski olejowej pojazdu oraz wyciek oleju silnikowego z tej miski.

W związku z powyższym powiadomiono Naczelnika Wydziału (...) Biura(...) a następnie wezwano na miejsce patrol referatu ruchu drogowego za pośrednictwem dyżurnego z Komendy Powiatowej Policji w I. celem zgłoszenia zdarzenia drogowego. Po przybyciu na miejsce funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w I. ustalili, że uszkodzenie miski olejowej nastąpiło na terenie podległym Komendzie Powiatowej Policji w S..

Funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w S. po przybyciu na miejsce zdarzenia stwierdzili, że wina uszkodzenia pojazdu leży po stronie właściciela drogi, tj. Powiatu (...). Droga nie była oznaczona w sposób informujący o utrudnieniach w postaci złej nawierzchni i jej braku na niektórych odcinkach. Kierujący uszkodzonym pojazdem aspirant A. P. był trzeźwy. Około godziny 18:20 przedmiotowy pojazd wraz z kluczykiem został zabrany do Komendy Powiatowej Policji w I. lawetą wysłaną przez Komendę Wojewódzką Policji w O..

/ dowód: notatka służbowa – k. 6, kserokopia dowodu rejestracyjnego – k. 7 – 8, protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu – k. 9 – 10, protokół oględzin zdarzenia drogowego – k. 11 – 14, notatka urzędowa – k. 15 – 16, fotografie – k. 17 – 28, sprawozdanie z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie szkody nr (...) wyrządzonej w służbowym sprzęcie transportowym (...) – k. 40 – 41/

Właściciel uszkodzonego pojazdu, tj. Skarb Państwa – Komendant Główny Policji w W. będący powodem w niniejszej sprawie dokonał zakupu części zamiennych w przedsiębiorstwie (...) S.A. z siedzibą w W., ponosząc z tego tytułu koszt w wysokości 1.851,63 zł brutto (1.505,39 zł netto), obejmujący cenę nabycia pokrywy dolnej prawej i miski olejowej, która została uiszczona w dniu 19 sierpnia 2020 r.

/ dowód: faktura VAT nr (...) – k. 29, potwierdzenie wykonania operacji – k. 30, sprawozdanie z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie szkody nr (...) wyrządzonej w służbowym sprzęcie transportowym (...) – k. 40 – 41/

Powód w dniu 10 września 2020 r. wystosował do Starostwa Powiatowego w S. Wydziału (...) pisemne wezwanie do zwrotu kosztów naprawy pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Do wezwania powód załączył fakturę VAT nr (...) z dnia 07 sierpnia 2020 r.

Pozwany nie uregulował na rzecz powoda kwoty wynikającej z wyżej wskazanej faktury, wobec czego powód pismami z dnia 30 października 2020 r. i 14 stycznia 2021 r. zwracał się do niego o przekazanie informacji zwrotnej o stanie i terminie załatwienia sprawy. Ponadto powód poinformował pozwanego, że w przypadku braku podjętych jakichkolwiek działań zmierzających do zwrotu kosztów naprawy pojazdu służbowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będzie dochodził należności na drodze sądowej.

Pozwany pismem z dnia 25 czerwca 2021 r. oświadczył, że do szkody doszło w okresie, w którym za odcinek drogi, na którym doszło do zdarzenia odpowiedzialność ponosiła firma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., więc to do niej należy się zgłosić z roszczeniami za poniesioną szkodę. Do swojego pisma pozwany dołączył decyzję (...) S.A. z dnia 4 lutego 2021 r. w przedmiocie odmowy wypłaty odszkodowania za uszkodzenie pojazdu.

Powód pismem z dnia 02 lipca 2021 r. zwrócił się do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. o uregulowanie kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Żądana kwota nie została uregulowana.

/ **dowód:** pismo powoda z dnia 30 października 2020 r. – k. 31, pismo powoda z dnia 10 września 2020 r. z załącznikiem w postaci faktury – k. 32 – 33, pismo powoda z dnia 14 stycznia 2021 r. – k. 34, pismo pozwanego z dnia 25.06.2021 r. z załącznikiem w postaci decyzji (...) S.A. z dnia 4 lutego 2021 roku – k. 35 - 37, pismo powoda z dnia 02 lipca 2021 r. z załącznikiem w postaci pisma pozwanego z dnia 25.06.2021 r. – k. 38 – 39, sprawozdanie z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie szkody nr (...) wyrządzonej w służbowym sprzęcie transportowym (...) – k. 40 – 41/

Pismem z dnia 17 lutego 2022 r., nadanym w dniu 21 lutego 2022 r. powód wezwał (...) Sp. z o.o. do przystąpienia najpóźniej w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania do mediacji w sprawie zapłaty kwoty 1.851,63 zł z tytułu wyrządzenia szkody w mieniu Skarbu Państwa w postaci uszkodzenia pojazdu Komendy Głównej Policji marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w dniu 21 maja 2020 r. w miejscowości T. w wyniku nienależytego zabezpieczenia oraz zorganizowania ruchu na drodze powiatowej przez wykonawcę robót drogowych, tj. (...) Sp. z o.o. w P., działającego na zlecenie zarządcy przedmiotowej drogi, tj. Starostwa Powiatowego w S., skutkiem czego poruszający się tą drogą pojazd (...) marki O. (...) nr rej. (...) w dniu 21 maja 2020 r. uległ uszkodzeniu. W razie nieprzystąpienia do polubownego załatwienia sporu powód wezwał pozwanego do zapłaty wyżej wskazanej kwoty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia wezwania do dnia zapłaty w terminie 14 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Wyżej wskazane wezwanie dostało doręczone w dniu 24 lutego 2022 r. o godzinie 09:37:24.

Tożsame wezwanie powód wystosował do pozwanego w piśmie z dnia 15 marca 2022 r., nadanym w dniu 17 marca 2022 r. i doręczonym w dniu 22 marca 2022 r. o godzinie 09:01:40. Powód zakreślił pozwanemu termin 7 dni na przystąpienie do mediacji oraz ewentualny termin 14 dni na uregulowanie odszkodowania.

Żaden z wyżej wskazanych podmiotów nie przystąpił do mediacji ani nie zapłacił na rzecz powoda żądanej kwoty.

/ **dowód:** wezwanie do przystąpienia do mediacji wraz z wezwaniem do dobrowolnej zapłaty przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego z dnia 17 lutego 2022 r. – k. 42, wydruk z systemu (...)S.A. – k. 43, wezwanie do przystąpienia do mediacji wraz z wezwaniem do dobrowolnej zapłaty przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego z dnia 15 marca 2022 r. – k. 44, wydruk z systemu (...)S.A. – k. 45/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty urzędowe i prywatne zawarte w aktach niniejszej sprawy. Autenticzność tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. wobec uznania za w pełni wiarygodne ww. dokumentów i niekwestionowania ich przez pozwanego pominął zgłoszony w pozwie wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków A. P., P. Z. i B. B.. W ocenie Sądu okoliczności dotyczące miejsca, czasu i okoliczności zdarzenia skutkującego uszkodzeniem pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zostały bowiem w stopniu w zupełności wystarczającym udokumentowane notatką służbową (sporządzoną przez A. P.), protokołem oględzin miejsca zdarzenia oraz załączonymi do pozwu fotografiami. Również sposób naprawienia szkody oraz kontakt powoda z pozwanym zostały potwierdzone dokumentami stanowiącymi załączniki do pozwu. W związku z powyższym zeznania ww. świadków wedle wszelkiego prawdopodobieństwa nie wykraczałyby poza treść wyżej wskazanych dokumentów i co za tym idzie wniosłyby niewiele do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Podkreślić nadto należy, że okoliczności mające stanowić przedmiot zeznań świadków nie były kwestionowane przez pozwanego, wobec czego Sąd uznał za niecelowe przesłuchiwanie tych osób na okoliczności pozostające poza sporem.

W niniejszej sprawie okolicznościami bezspornymi były przebieg wypadku z dnia 21 maja 2020 r., wysokość szkody poniesionej przez powoda oraz fakt, że droga, na której doszło do przedmiotowego wypadku była drogą powiatową należącą do pozwanego Powiatu (...).

Istotą sporu była natomiast kwestia odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego za skutki wypadku.

W ocenie Sądu powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 - 4 ustawy o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 r. (tekst ujednolicony Dz.U. z 2022 r. poz. 1693) drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe i drogi gminne.

Natomiast zgodnie z art. 2a ust. 2 wyżej wskazanej ustawy drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne stanowią własność właściwego samorządu województwa, powiatu lub gminy.

Organ administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, do którego właściwości należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg, jest zarządcą drogi. Zarządcą dróg powiatowych jest zarząd powiatu (art. 19 ust. 1 oraz 2 pkt 3 ustawy o drogach publicznych).

Zadania zarządcy drogi uregulowane są w art. 20 ustawy o drogach publicznych, który w punkcie 10 jako jeden z obowiązków wymienia przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich oraz przepraw promowych, w tym weryfikacja cech i wskazanie usterek, które wymagają prac konserwacyjnych lub naprawczych, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, w tym stan bezpieczeństwa szczególnie zagrożonych uczestników ruchu drogowego.

Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Zaznaczyć należy, że wina skutkująca wyrządzeniem szkody i obowiązkiem jej naprawy może wynikać zarówno z działania, jak i zaniechania winnego.

W niniejszej sprawie winny szkody poniesionej w samochodzie powoda w wyniku najechania na usterkę jezdni jest pozwany Powiat (...) jako podmiot, który wbrew swojemu ustawowemu obowiązkowi nie utrzymał drogi powiatowej w stanie nie zagrażającym bezpieczeństwu ruchu drogowego. Pozwany nie doprowadził do wyszukania i usunięcia uskoku nawierzchni asfaltowej oraz wyrwy w wylewce jako przeszkód stanowiących zagrożenie dla użytkowników drogi, czego konsekwencją był wypadek stanowiący podstawę roszczenia dochodzonego pozwem.

Pozwany w toku niniejszego procesu nie zakwestionował skutecznie twierdzeń strony powodowej o okolicznościach, przyczynach i skutkach wypadku. Twierdzenia pozwanego o ustawieniu w okolicy zdarzenia trzech znaków drogowych

były niczym nieoparte (na tą okoliczność pozwany zgłosił dowód z przesłuchania stron, nie wskazując jednakże, kto ma zostać przesłuchany w jego imieniu).

Reasumując, powód poniósł szkodę w wyniku wypadku na drodze zarządzanej przez pozwanego, wobec czego pozwany obowiązany jest do naprawienia tej szkody poprzez zapłatę równowartości pieniężnej kosztów jej usunięcia.

Na aprobatę Sądu nie zasługiwała argumentacja pozwanego o braku „odpowiedzialności absolutnej” zarządcy drogi. Zarządca ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo uczestników ruchu drogowego. Odpowiedzialności tej nie może ograniczać rozległość obszaru objętego nadzorem, ponieważ przyjęcie tej koncepcji umożliwiłoby zarządcy stosowanie tej argumentacji każdorazowo przy każdym wypadku i w konsekwencji czyniłoby jego odpowiedzialność iluzoryczną.

Ponadto w ocenie Sądu odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego nie jest wyłączona przez ewentualną współodpowiedzialność (...) sp. z o.o. w P. oraz (...) S.A. w Ł., które zostały zawiadomione o postępowaniu toczącym się w niniejszej sprawie.

Fakt zlecenia przebudowy dróg powiatowych przedsiębiorcy nie zdejmuje z zarządcy drogi ciężaru odpowiedzialności za stan tej drogi względem użytkowników ruchu drogowego. Natomiast nawet gdyby założyć, że usterka drogi powstała wskutek nienależytego wykonania przebudowy tej drogi, to okoliczność ta nie stanowiłaby uzasadnionej podstawy do wystąpienia z roszczeniem przez uczestnika wypadku drogowego, albowiem w takiej sytuacji wykonawca przebudowy drogi ponosiłby jedynie odpowiedzialność względem Powiatu z tytułu wykonania dzieła w sposób wadliwy.

Natomiast w kwestii odpowiedzialności za przedmiotowy wypadek wyżej wskazanego Towarzystwa Ubezpieczeń zauważyć należy, że gdy w wyniku zdarzenia objętego zakresem umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dochodzi do wyrządzenia szkody osobie trzeciej, pomiędzy uczestnikami – poszkodowanym, ubezpieczonym (sprawcą) i ubezpieczycielem – powstaje szereg wzajemnych relacji.

Poszkodowany w związku z powstałą szkodą ma roszczenie do ubezpieczonego o jej naprawienie lub zapłatę odszkodowania. Taka sytuacja może rodzić obowiązek wypłaty świadczenia po stronie ubezpieczyciela w granicach udzielonej ochrony ubezpieczeniowej. Poszkodowany ma wybór: może skierować roszczenie do ubezpieczonego lub bezpośrednio do jego ubezpieczyciela albo do obu wymienionych podmiotów jednocześnie. Sprawca szkody odpowiada z czynu niedozwolonego, a Towarzystwo Ubezpieczeń odpowiada z kontraktu. Solidarność niewłaściwa (in solidum) charakteryzuje się tym, że dwa lub więcej podmiotów ponosi odpowiedzialność z różnych tytułów prawnych, a zaspokojenie szkody przez jeden z podmiotów odpowiedzialnych zwalnia drugiego. W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną był fakt, że powód nie otrzymał żadnego świadczenia odszkodowawczego od żadnego z podmiotów zawiadomionych o postępowaniu toczącym się w niniejszej sprawie, z czego wynika, że odpowiedzialność pozwanego nie została w żaden sposób ograniczona.

Natomiast wysokość należnego powodowi odszkodowania należało ustalić w oparciu o przedłożoną przez niego fakturę VAT nr (...) z dnia 07 sierpnia 2020 r., która nie była kwestionowana przez pozwanego.

Z wyżej wskazanej faktury wynika, że powód poniósł szkodę w wysokości 1.851,63 zł brutto (1.505,39 zł netto), obejmującą cenę nabycia pokrywy dolnej prawej i miski olejowej.

W związku z powyższym na podstawie art. 415 k.c. w zw. z art. 19 ust. 1 i 2 pkt 3 oraz art. 20 pkt 10 ustawy o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 r. pozwany winien zapłacić na rzecz powoda kwotę wynikającą z faktury VAT nr (...) z dnia 07 sierpnia 2020 r., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Wskazana przez powoda w pozwie początkowa data naliczania odsetek, tj. 29 marca 2022 r. niewątpliwie nie jest przedwczesna, biorąc pod uwagę fakt, że powód rozpoczął wzywanie pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem już w dniu 10 września 2020 r.

Powód poniósł koszty postępowania w kwocie 900 zł, na którą składały się koszty zastępstwa procesowego przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 900 zł (§ 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. – tekst ujednoczony Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Powód wygrał niniejszy proces w całości, zatem pozwany winien mu zwrócić wyżej wskazaną kwotę wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie należnymi na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Pozwany jako strona przegrywając sprawę w całości zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst ujednoczony Dz.U. z 2022 r. poz. 1125) obowiązany jest do uiszczenia kosztu sądowego w postaci opłaty od pozwu, od której powód zgodnie z art. 94 ww. ustawy był zwolniony. Wysokość opłaty została ustalona w oparciu o art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zgodnie z art. 347 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

W związku z powyższym Sąd po ponownym rozpoznaniu niniejszej sprawy wobec stwierdzenia bezzasadności sprzeciwu utrzymał w mocy wyrok zaoczny z dnia 29 września 2022 r. w całości, o czym orzeczono w sentencji wyroku.

sędzia Danuta Kozikowska